

MAGYARSÁG

POLITIKAI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben: Egy óra	kor. 1.	Vidéken: Egy óra	kor. 1.20
Negyedóra	3.-	Negyedóra	3.60
Félóra	6.-	Félóra	7.-
Égész óra	12.-	Égész óra	14.-

Egyes példány ára 4 fillér (2 kr.)

Felolós szerkesztő és laptulajdonos

KORBULY JÓZSEF.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Budapest, IX., Calvin-tér 8. szám alatt.

Hirdetések petit számítással, díjszabás szerint.

Apróhirdetések ára: egy sor 2 fillér, vastagabb betűvel 4 fillér.

Fiume.

Budapest, július 19.

Fiume Magyarország gyöngye. Drága gyöngy ott a Karsznak tövében, az Adria hullámverte partján. Magyarországnak — az egy Budapestet kivéve — nincs egyetlen városa, mely annyiba került volna, mint Fiume. Milliókat és újra milliókat áldoztunk rá, míg a mai formájába öltözött s olyan lett, mint egy drága kövekkel felékesített szép asszony, aki csábító bájait a végtelen tenger tükrében ragyogtatja vissza.

Nem volt az a kívánsága Fiumének, amit a magyar állam nagy áldozatkészséggel ne teljesített volna. Megépítettük óriás mólóit, pompás kikötőjét, a hajópark nagyobb arányokban való kibővítése most van folyamatban, hogy ott a Monarchia hadihajói is a kvóta arányában felépíthetők legyenek. Épített a magyar állam Fiumében fényes kormányzó palotát, mely disze lenne királyi-székvárosoknak is. Létesített ugyanott m. kir. dohánygyárat, mely száz és száz munkásnak és munkásnőnek ad foglalkozást, kenyeret.

A magyar királyi államvasutak forgalmi politikáját úgy irányítottuk a kedvezményes tarifákkal, hogy a külföldre való kivitelnünk és tengeren át való behozatalunk Fiumén keresztül bonyolítottassék le. Fiume kereskedelme mindezek következtében hatalmas lendületet vett s még hatalmasabbat fog venni s nincs ott ember, aki, ha dolgozni akar, meg ne kereshetné kenyerét.

A magyar állam Fiume autonómiáját soha nem bolygatta. Megengedte, hogy az olasz nyelv használtassék közhivatalokban, iskolákban, aminthogy a társadalmi és közéleti érintkezésben az olasz nyelv van ott tulsúlyban. És mit kívánt mindezekért a a magyar nemzet Fiumétől? Azt, hogy a fiumeiek legyenek hü polgárai a magyar államnak, mely védi őket és istápolja erejével, áldozataival. Es ezzel szemben gyakran mit tapasztaltunk a multban? Fiume hazafiságát általában kétségbe vonni ugyan nem lehet, de mégis sokszor úgy járt vele az anyaország, mint az egyszeri férj az elkényeztetett szép asszonynyal, akinek minden óhaját teljesítette, de aki épen ezért, mikor új kívánságai voltak, — gyakran teljesíthetetlenek is, — ezt dacoskodásokkal akarta elérni. Azt hitte Fiume, hogy ha ilyen esetben Horvátország felé kacsintgat, hát mindjárt meghajlik előtte a magyar állam ereje, ami azonban, — mint a legutóbbi elmúlt évekbeli események is bizonyítják — nem történt meg, mert Fiumében is magyar állam az ur és kell, hogy törvényeink minden vonatkozásaikban a kikötő-városban is érvényesüljenek.

Nem szükséges részletesen felsorolni annak okait, melyek a legutóbbi fiumei bonyodalmat előidézték az ottani tuzó horvát érzelmű férfiak izgatásai következtében. De tény az, hogy hozzájárult ehhez Bánffy Dezső egykori miniszterelnök erőszakossága is, mely ahelyett, hogy javított volna, rontott a dolgokban, mint rövid uralma alatt Magyarországon mindenütt.

Ennek a bonyadalomnak következménye lett, hogy Fiume önkormányzatát felfüggesztették, a közigazgatási ügyeket ott a kormány által kinevezett köztisztviselőkkel intéztették el. Hosszabb idő telt el, míg végre maguk a fiumei izgatók is belátták, hogy hiába való a magyar állami hatalom elleni dacoskodás s maguk jöttek el könyörögni felfüggesztett autonómiájuk visszaállításáért. Széll Kálmán miniszterelnök a kiegyenlítés elvének embere lévén, ezt kilátásba is helyezte nekik, természetesen a magyar államiság minden tekintélyének kidomborítása mellett.

A kibékülés tehát megtörtént. A kormányelnök figyelembe vette a Fiumeiek méltányos kívánságait, de viszont megmutatta, hogy az állam diktál Fiumének, és nem Fiume az államnak, mert egyes kérdésekben, például abban, hogy a fiumei tanítókra ne mondassék az ki, hogy nem kötelesek magyar állampolgárnak lenni. nem engedett a fiumeieknek. Nagyon helyesen, mert azt csak megkövetelhetjük, hogy egy fiumei tanító, ha nem Magyarországon szerzi is tanító oklevelét, de azt itt nostrifikáltassa, s ez által a magyar nyelv tudására köteleztessék.

Július 15-én lépett életbe az új közigazgatási rend magyar kikötő városunkban. Ekkor szüntette meg ott ugyanis az 1901. évi IX. t.-cikk a közigazgatási bizottság intézményét s ennek teendőit a fiumei kormányzóra és az új intézményre, a kormányzó-tanácsra bizza. A törvényt életbe léptető végrehajtási rendeletekre vonatko-

Liliom.

Irta: Somogyi Endre.

— A Magyarország eredeti tárcája —

Mikor legutóbb lenjártam a hazámban, valaki Liliomról mesélt nekem. Liliomról, a tizenhatévesztendős gyermekleányról, akit én sohasem ismertem, s akit sohasem fogok ismerni. Mesélt egy kicsi, hófehér történetet, amely végtelenül egyszerű, mint az ártatlan öröm s amelynek egyetlen ékessége ez a pompázó egyszerűség.

A kis leány fehér alakja keresztül a régi idő homályosságán elém villan s lelkem a csodás tisztaság ünnepét üli. A mese leszállott a lelkemre s nem hagy, nem hagy nyugton, míg el nem mondom.

Nem bánom, nevezeték ellágyult érzelőnek; mondjátok, hogy az ábrándok világába tévedt, neveltségem, a csufofódot, a gunyost, a lázak emberét: — költeményt írok a tavasz tisztaságáról, mesélek nektek Liliomról, a tizenhatévesztendős gyermekleányról.

Volt, volt, volt.

Liliomnak valami hosszú utra kellett mennie. Bejött a tanár bácsihoz, hogy együtt menjenek. A tanár bácsi gyámja volt Liliomnak; szerette Liliomot az édes apja helyett, az édes anyja helyett is.

Nagyon szerették a tanár bácsi gyermekei is.

Hogy megjött, mindjárt lementek tiszteletére a kertbe.

Egy öreg fa alá telepedtek a lányok, ahol legnagyobb volt a fű. Hárman voltak. Liliom, Gizuska és Bebó. Gizuska kisebb volt mint Liliom; egy kis pajkos fekete leány; Bebónak hívták a kis mamát, Bertát. Hamis diákszemek előtt növekedett lány volt Bebó, ott növekedett a nagy iskola tözsomszédságában. Erős vonások fejlődtek ki a lelkében, mint általában az olyan lányokban, akik apró testvéreiknél az édes anyát kénytelenek pótolni. Bebó nevelte Gizuskát s a fű-testvéreit is. A diákok közt nagyobb volt a tekintélye, mint egy némelyik fiatal tanárnak; nagyon hallgattak a szavára, úgy bánt velük, mint egy ezredes lánya a garnizonbeli fiatal tisztekekkel és önkéntesekkel.

Most ott ült ő is a gyermekek közt a nagy fűben. Alig látszóttak ki onnan, eltakarta őket a sok finom szálas zöld selyem. Nagyon szerettek ott ülni. Jó is volt a délelőtti árnyékban. Az ő idejük volt éppen: május.

Előbb csak hallgatták a kert nagy csendjét; valami bogár zümmögött legfeljebb a hallgatásukba. Liliom négylevelű füvet keresett, Gizuska abban mesterkedett, hogy öt fűszálat látatlanban összekössön; ahogy mástól látta. Bebó ingerkedett a kicsikkel.

— Tudom, kinek akarod adni azt a szerencsefüvet, Liluska!

— Óh, dehogyan tudja.

— Tudom bizony, annak, akinek Gizuska a füvet köti.

— Hógysne! — féltékenykedett Gizuska, ő is másnak, én is másnak.

— No látjátok, csacsik, elárultatok, hogy mindenik gondolt valakire. Elárultatok.

— Ugyan mivel? — pityegte Gizuska.

— Hiszen nem mondtunk semmit; — okoskodott Liliom.

— Jó, ti nem mondtatok hát semmit, de arra gondoltatok, aki, például, először ad nektek éjjeli zenét. Tudjátok, éjjeli zenét.

— Ejha, mit nekem éjjeli zene! Nekem bizony nem kell. Aztán nem is lenne az első; — mondta nagy megvetéssel Giza s nem foghatjuk rá, hogy tudva állított valótlan. Legfeljebb úgy áll a dolog, hogy időnként eltulajdonított magának egyet-egyét azok közül az éjjeli zenék közül, amiket Bebónak szántak a tisztelői.

Liliom nagyon szomoruan fejtegette a füvet apró ujjacskáival. Éjjeli zene! Abban a kicsi faluban, ahol ő lakott, csak ábrándozni lehetett arról. Még nem hallott olyat sohasem. Csak ott élt fátyolosan, titkosan a vágy, ott, együtt képmásával az ismeretlen szerelmesnek, annak a daliás eszményképnek, a csodás ideálnak.

Nagy hallgatás következett megint.

Bebó látta, hogy mindjárt elpityeredés lesz a dolog vége. Oda vonta ölébe Liluska fejét,

zólág a kormány meghallgatta az újból összeült representanzát s annak észrevételeit, kifogásait figyelembe vette, minden sérelme nélkül az államérdekeknek. Az új rend tehát minden incidens nélkül vonult be, ami azt bizonyítja, hogy a kölcsönös bizalom immár teljesen helyre állt.

A béke napjának ezen felvirradtával óhajtuk, hogy annak lenyugvása soha ne legyen s annak fényét el ne homályosítsa semmiféle fellegborulat. Fiume pedig gyarapodjék, erősödjék iparában, kereskedelmében s legyen még fényesebb gyöngye, mint volt Magyarországnak. Legyen fényes gyöngy a magyar szent koronában, s ezt a gyöngyöt ragyogja be a magyar hazai iránti szeretet gloriája.

Budapest, július 19.

Vád a volt miniszterelnök ellen. Báró Bánffy Dezső főudvarmestert, a volt miniszterelnököt kegyetlenül megtámadja egykoron hű szószólója a bécsi N. Fr. Pr. című újság. A küszöbön álló képviselő választásokkal foglalkozik az osztrák újság s ezenközben a bukott kormányelnökről többek között így ír:

„Bánffy kész lett volna az alkotmány klenódiuma ellen is merényletet elkövetni; a legfelső tanácsban az abszolút regimennek elkerülhetetlen szükségességét hirdette Ausztriában és Magyarországon; ennek a fölfogásának szövetségeket keresett a közös miniszterelnök és a hadseregben; minden pillanatban kész volt az erőszak legvégső eszközeihez nyulni, még mielőtt a politikai rezon eszközei ki voltak merítve és ezért kellett buknia, még mielőtt nagyobb bajt zúdított a monarchia két államára. El fog még következni az a nap, amikor teljesen le lehet majd leplezni Bánffynak ezeket az utolsó szándékait. A beavatottak köre ismerte ezeket a szándékokat és ez magyarázza meg azt a kerülhetlenséget, amelylyel végül az ő személye ellen fordultak és hogy ugya azok által az eszközök által kellett megbuknia, amelyekkel fölemelkedett. Azon a borzasztó obstrukciós éjjelen, amidőn Fejérváry báró tizenhárom óra hosszáig nem tudott szöhoz jutni és a diákok a karzaton a Kossuth-nótát énekeltek, kiejlették ezt a jellemző szót: „Hála Istennek, csak hogy már Magyarországon is kezdődik!”

A vád, amelyet e sorokban Bánffy felé röpitenek, egyértelmű a hazaárulás vádjával, amelyet szó nélkül hagyni nem lehet. A törvényhozás kötelessége annak a kiderítése, hogy mily merényletek történtek az alkotmány ellen s mennyiben igazak a bécsi lap közlései.

Változások Fiumében. A fiumei képviselőtestületnek, mint tudósítónk jelenti, tegnap este tartott rendkívüli ülésén Maylander podeszta betervezte az új rendre vonatkozó miniszteri rendeleteket Szápáry kormányzó átirat-

tával, melyben reményét fejezi ki, hogy az új rend kizárja a jövőre a félreértéseket és állandóvá teszi az egyetértést a kormány és a város közt. A podeszta másfél órai beszédben mutatott rá azokra a sérelmekre, melyeket a megelőző helyzetben az autonómia szenvedett s ezzel szemben pontonként felsorolta a most életbeléptetett törvényben és rendeletekben foglalt hasznát. A helyzet Fiuméra nézve mostan sokkal kedvezőbb és hálával emlékezik meg Széll Kálmánról, ki a fiumei kérdést így módon megoldotta. Végül felszólalt, hogy alkalmas időben és formában terjesztessenek újból a kormány elé azok az óhajások, melyeknek erre a törvényre vonatkozólag már kifejezést adtak, de a kormány el nem fogadott. A gyűlés egyhangúlag tudomásul vette az előterjesztett rendeleteket.

Küzdelem a privígyei mandátumért. Juriss Mihály országgyűlési képviselő a néppárt tagjának elhunytával a privígyei kerület mandátuma gazdátlanul maradt. Az új választásra a szabadelvű párt is, a néppárt is erősen készül. A két párt küzdelméről a *B. Hírlap* így ír:

A privígyei választókerületben erősen dolgoznak úgy a kormánypárti, mint a néppárti jelölt érdekében. Mindkét pártot az a meggyőződés sarkalja nagy erőfeszítése, hogy a mostani időközi választás próbaképe lesz az őszi általános választásoknak. A kerület néppárti volt eddig. Az elhunyt képviselő, Juriss Mihály, elhagyta választóit s a mostani jelölt, Ernst Sándor pápai kamarás táborának ugyancsak nagy dolgot ad a régi bizalom bizonyos mértékű visszaszerzése. A kormánypárti Markhot Aladar javára szintén nagy erővel dolgoznak. Hathatósan támogatja a kormánypárt törekvését Pálffy János gróf is.

A néppárt lapja pedig, az *Alkotmány*, ekképp jellemzi a választási háboruszkodást:

A privígyei választókerületben ez ideig megfordultak a néppárt előkelőbb tagjai. Többek között ott voltak Rakovszky István, dr. Major Ferenc, Zmeskál Zoltán. Mindannyian hajmeresztő dolgokat beszélnek azokról a hatalmi erőszakosságokról, melyek a privígyei kerületben folynak, hogy a szabadelvű párt a választók akaratának meghamisításával magának megszerezze ezt a mandátumot. A nyitrai és a stómai választás ismétlődik most a privígyei kerületben, hála Széll Kálmán filozofikus nyugalmának, aki a jog, törvény és igazság hirdetője és emellett eltűri, hogy a vidéken még báró Bánffy Dezső báró receptje szerint történjenek a választások.

Az igazság pedig minden bizonynyal nyugodtan megvonul a két hadakozó fel között.

Választási mozgalmak. A losonci kerület képviselőjelöltséget gróf Andrássy Gyula elfogadta. Ellenfele valószínűleg nem lesz. — A *csik-karcsfalvi* kerületben Lázár Pál egyetemi tanár Ugron-párti programmal lépett fel, ellenfele a szintén Ugron-párti Várossy Gyula. — A *décsi* kerületben a napokban a függetlenségi párt Szeless Odón r. marosvásári ügyvédet jelölte. Szeless programbeszédét meg is tartotta már. — A *rozsnyói* szabadelvűpárt lovag Feymann Gyulát jelölte képviselőjéül. — A *berettyó újfalu* választókerület képviselője, Leszkay Gyula a napokban tartotta beszámolóját kerületében.

— Jaj, drága Babóczy, ne mondjon olyat. Istenem, hisz, hiszen éppen arra gondoltam. Éjjeli zene!

Valami bogár röpült a Liluska szemébe. Kicsi bogár, nem is látszik, de könyes lett tőle a szeme. No nézd, a csunya bogár! Csak két könyecsepp, aztán még jobban égett a két szemem Liluskának, hogy az éjjeli zenére gondolt.

Pedig arra gondolt az ebédnél is, délután is, mikor sétálni mentek az utcára; mikor egy csapat fiu jött szembe velük; mikor este sokaig csegették a nagy iskolában; mikor a tanár ur a holnapi utról beszélt neki; mikor lefeküdt, s mikor elaludt.

Arra ébredt, hogy valami édes, messziről zsongó-bongó muzsikaszót hall. De nem messziről, itt huzzák az ablak alatt. Felül az ágyban, úgy hallgatózik, valami lüktető induló, valami csodás keringő, vagy éppen a »Cserebogár«. Nincs annak szövege.

Nagyot nyílalott a szívébe. Éjjeli zene! Itt, itt az ablak alatt! Neki!

Csak visszaesett a fehér párnára és sirt, sirt, szepegett a fehér takaró alatt.

Aztán, határozottan tudja már, azt huzzák: »Csak egy kis lány van a világon«, majd egy

Székelyek szervezkedése.

Budapest, július 19.

A marosvásárhelyi Székely Társaság siet eleget tenni a július 3-án tartott székelygyűlés megbízatásának: lelkesen és nagy erővel szervezi Székelyföldön a hasonló rendeltetésű székelytársaságokat. A dr. Kömőcsy József elnök és Szentgyörgyi Dénes titkár részéről hozzánk küldött felhívásból örömmel konstatáljuk, hogy a legrövidebb idő alatt Székelyföld 22 pontján alakul egy-egy társaság, amely alapja, létesítése, erőforrása lesz annak a központi gépezetnek, amelyből reméljük, mielőbb áldás árad a székely népre.

A marosvásárhelyi Székely Társaság utazó apostolai buzgó lelkesedéssel járják be szűkebb hazájukat, nagy munkatársakat toboroznak a legszebb, legnemesebb munkára: a fajuk megmentésére.

Már megállapították a szervezkedés programját, amely szerint: Ó-Toplicán 1901. július 25-én, Gyergyó-Borszéken 1901. július 26-án, Gyergyó-Tölgyesen 1901. július 27-én, Gyergyó-Ditróban 1901. július 28-án, Gyergyó-Szent-Miklóson 1901. július 29-én, Gyergyó-Alfaluban július 30-án, Parajdon július 31-én, Nyárad-Szeredában augusztus 1-én, Szászrégenben augusztus 4-én, Dicső-Szentmártonban augusztus 10-én, Tordán augusztus 14-én, Maros-Ludason augusztus 15-én, Székely-Udvarhelyen augusztus 22-én, Székely-Keresztúron augusztus 23-án, Brassóban augusztus 24-én, Hétfaluban augusztus 25-én, Kézdi-Vásárhelyt augusztus 26-án, Kovásznán augusztus 27-én, Sepső-Szent-Györgyön augusztus 28-án, Csíkszeredában augusztus 29-én, Csik-Szent-Mártonban augusztus 30-án, Baróthon augusztus 31-én alakul meg a helyi Székely Társaság.

S hogy mire valók e társaságok, röviden elmondják az alapítók:

Két hetenkénti összejöveteleken, fehér asztal mellett találkoznak azok a férfiak, kik székelyeink és erdélyrészi magyarjaink sorsát szívükön viselik. Találkoznak meghatározott időben vendéglőben, kaszinóban, esetleg más, háznál. Ily alkalmakkor fölemlegetik a napi eseményeket elbeszélgetnek a székely dolgokról, közlik tapasztalataikat eszméket cserélnek, magyarázzák és elbírálják a székely kérdéssel foglalkozó munkákat, esetleg a maguk körében is egyik-másik kérdésben felolvasásokat előadásokat rendeznek. Ily társaságban lehetetlen, hogy a tagok egy-két év alatt föl ne ismerjék a székelységnek és erdélyrészi magyarságnak nagy bajait, vagy szükségét. Lehetetlen, hogy az itt szerzett tanulságok meg ne érleljenek az érző szívekben s nyomukban föl ne támadjon a kötelességérzet, mely szövetségésre, komoly összetartásra s gyors cselekvésre serkent minden igaz hazafit.

A székely társaságok nagy előnye abban van, hogy a tagokat tagsági díjakkal nem terhelik, csak tagsági díjat szednek az egyesektől összejövetelek alkalmával, a mi husz fillérnél több nem lehet. Az összejöveteleken meg nem jelenő tagoktól a részvételi díjon felül még

vigat, egy mulatóst; kacagó, bolondos nőt.

Csak kiugrott egyszerre az ágyból Liluska. Odavetette magát Bebóhoz. Csókolta, szoritotta magához a nagy erős lányt, sirt, nevetett, alig alig tudott szólni, csak suttogta:

— Bebó, Bebóczy édes, hallja, hallja!? Éjjeli zene! Édes Bebóczy!

Aztán valami jutott eszébe. Összeszorította a félelem a szívét. Hátha ez nem... Borzasztó lenne, ha nem neki huzzák. Visszahúzódott, elengedte karjából Bebót, félve kérdezte:

— Drága Bebóczy, mondja, nem magának muzsikálnak?

— Dehogy, dehogy, édes Liluskám, hiszen te lelted a szerencsefüvet. No, ugye, megmondtam? Megjósoltam én ezt mindjárt.

— Óh, édes Bebóczy, azt hittem, úgy féltem, hogy elveszi.

Akkor teljes volt a boldogsága. Nem birt magával. Felcsókolta Gizukát, bekopogtatott a fiuk szobájába, bement a tanár bácsihoz.

— Tanár ur, drága tanár bácsi, hallja, éjjeli zene!?

— Az bizony, Liluskám lelkem, de még milyen éjjeli zene, kutyázomadt!

BÜTOROK

úgy készpénzért, mint részletfizetésre leg egyszerűbbtől a legfinomabb kivitelig legújtanosabban

EHRENTREU és FUCHS TESTVÉREK-nél

Budapest, VI., Teréz-körút 8. sz.:

(Andrássy-ut közelében.)

Képes árjegyzék ingyen.

legfentebb 20 fillér büntetéspénzt vesznek. Másik előnyük az, hogy összejöveteleiken a politikai és a vallási kérdések tárgyalása ki van érve: a tagok tartozanak bármelyik politikai párthoz, vagy vallás felekezethez, egymást testvérekül tekintik. E társaságok a szeretet jegyében munkálván, föltehetőleg az egyes tagok között esetleg fennállott ellentétek is könnyen kiegyenlítődnek s mert összejöveteleken a kedélyesség is otthonos, a komoly tanulások mellett frissítő szórakozást is nyújtanak, amit jelen társadalmi viszonyaink mellett a művelt ember csak elvétve találhatott meg.

A székely társaságoknak főerejük könnyed szervezeteikben van, ami képessé teszi arra, hogy élénkebben mozoghassanak, mint a kötött testületek. Képessé teszi arra, hogy az alkalmas pillanatokot felhasználva ott segítsenek, ahol legnagyobb a szükség, halogatás nélkül akkor cselekedjenek, mikor az eredmény el nem maradhat.

A székely társaságok egymással összeköttetésbe lépnek s erős társadalmi szervezetet alkotnak. Ebben a szervezetben érvényesülhet a tehetség és hálás tért nyer az önzetlen, hazafias munka. Ebben a szervezetben erőt, végrehajtó közegeket nyernek azok az országos tényezők is, amelyek jóakarattal áldozatkészséggel törekcsenek a székely kérdés megoldására.

Ezeket a láncszemeket kovácsolja most a marosvásárhelyi Székely Társaság abban a bizodalomban, hogy nemes, életbevágóan fontos munkájánál minden székely és minden magyar szívvel-lelélekkel támogatni fogja.

Az érem másik oldala.

Budapest, július 19.

Veszélyes volna azt a régi közmondást hangoztatni nálunk, hogy a bűnös ember szereti csak bűnösnek látni embertársát. Mert a mi közönségünk ritka előszeretettel fedez fel mindenütt bűnösöket. Árva gyanu, halavány árnyék, legkisebbre jel, mit félre lehet esetleg magyarázni, elég arra, hogy a még tegnap becsületes, sőt népszerű férfi bűnösnek, gazembernek legyen kikiáltva, megbélyegezve. Hiszen, ha külföldi ember belepillantana néha lapjainkba, összeapsapná kezét és felkiáltana:

— Mennyi elvetemült, istentelen ember él ebben a kis országban.

Ez a modern emberevés valóságos ragály. S mi több évés közben úgy megjő a tömeg étvágya, hogy naponta több áldozat is kell. Reggel egy drámaíró, villásreggelire egy politikus, ebédre egy főispán, s vacsorára a pezsgő mellé legalább is egy kuriai bíró. Hiszen van elég sok visszás dolog, perverz szellem ebben a mi társadalmunkban, mit ostorozni, kivetni kell, de a nyilvános purgálásnak is van ám határa. Ha minden szereplőjére a közéletnek a lehető legtöbb sarat rádobjuk, a végén is csak önmagunk bánjuk meg, mert egész közéletünk piszkos lesz a külföld előtti.

Nincs az a közéleti, családi botrány, intim titok, amivel az utca politikája boszorkány-táncot ne járna. Nem régiben a sajtó egyik legtekin-

télyesebb munkása szólalt fel lapjában, saját lapja egyik hire ellen, mely egy család nagyon is belső ügyeit dobta az utca pellengéjére. S olyan ez, mintha a fehér lepedőre fekete foltot ejtünk, minden takarítás dacára rajta marad valami. Így ha becsületét meghurcoják magának a tisztesség és becsületesség mintaképének, hiába lesz megcafolva minden vád, hiába bűnhődik a rágalom, a becsület tisztessége nem ragyog többé. És évtizedek múlva is szól az utcason a kaján sanda gyanu.

— Hja, volt annak más homályos dolga is. Elsimították, de hát tudjuk, amit tudunk. Nem mozog a falevél, ha a szél nem fujja. Hja, így van ez! És ez ellen nincs védelem többé. Egy ember sem tud semmi pozitív vádat, egynek sincs semmi bizonyítéka, és mégis ezer és ezer hang támad, vádol és rágalmaz.

Aki vádolni, támadni akar, az nem nézi a dolog alap és indító okait, csak a látszatot. Sőt a látszat kiszinezett, nagyobbitott képét. Most is dühöng és tombol a közvélemény, hogy főhivatlanok estek bűnbe. Nagyobb részt kiviláglott, már is, s még jobban kiderül, hogy nem is bűnről van itt szó. Hanem ami minden embernél előfordulhat: adósságról.

Magas és nagy rangú urak sokszor megszorultak már és csináltak adósságot, többet, mint szabad lett volna s ezt most a véletlen odafejlesztette, hogy bűnös dolognak látszhatik.

Igen ám, de gondolják meg a becsületvédő, s most dühtől tomboló urak, hogy van ám az éremnek más oldala is.

Az pedig az, hogy azok a méltóságos urak a cimen kívül a hozzájuk méltó megélhetéshez mást alig is kapnak. Ez a nagy absurdum nálunk.

Kuriai bírótól, főispántól olyan representatiót kívánunk, mint akár egy indiai maharaszától, de fizetésük olyan csekély, hogy alig élhetnek belőle, sokkal szerényebben, mint a szürke polgár a maga kis keresetéből.

A társadalmi felfogás szerint a méltóságos ur nem mehet a színházba erkélyre, nem mehet egyfogatu kocsin, gyűjtőivre nem irhat két koronát, vendéglőben nem ehetik pörköltet, pedig így kellene hogy éljen, ha a fizetéséből ki akar jönni. S ha már az információról annyit beszélnek, van annak is másik oldala. Mit szólana az informáló ügyvéd ur, ha a kuriai bíró a Dob utcában laknék harmadik emeleten, három udvari szobában? Ugye, annak szép lakása, nagy lakása, uri háztartása, kell hogy legyen? Ugye, a főispán nem mehet biciklín hivatalt vizsgálni?

Sőt mi több, ebédjeire sem adhat Dreher-t a Mumm és aszu helyett?

De azt nem kérdezi senki, hogy miből tegye ezt, mert egy méltóságos ur csak teheti! Ha nem teszi, egyszerűen lenézik: a smucig méltóságot.

Ezt tessék jól meggondolni, mikor vadul támadunk:

Ilyen magas állású ur, s mégis adósságokba keveredik!

De a dolgokba a tömeg nem megy ennyire. Elég, ha az emberevéshez akad naponta: államférfi, főispán, kuriai bíró, s a jövő titka, hogy még micsoda.

KÜLFÖLD.

A belga kamara botránya. A brüsszeli kamara tegnapi ülésén a költségvetés tárgyalásának folyamán viharos jelenetek voltak. Demblon socialista elnöki rendreutasítást kapott. A kormánypart egy tagja *Germinal* képviselőt hitvány kölyöknek nevezte, s Demblonnak odakiáltotta: Rágalmazó gazember. Demblon pedig ekként válaszolt: Pimasz! Egy-zerre minden oldalról ilyen kiáltások hangzottak: Csöcselék, mamlasz, gazember. Sőt két képviselő ököllel ment egymásnak. A kamaraórség lépett közbe, s az elnök felfüggesztette az ülést. De kijelentette, ha ilyen jelenetek ismétlődnek, az ülést el fogja napolni.

Török-szerb konfliktus. A Balkánon a surlódások mindennapi dolgok. Kiváltképen a török határ felé alig mulik el egy pár hét, hogy valami konfliktus ne támadjon. Emlékeztet még az olasz-török konfliktus, melyet sikerült az által elsimítani, hogy török részről kijelentették, hogy teljesen privát büntette volt néhány katonának. A török levélposta konfliktus is ilyen erőszakolt dolog volt. Most szerb-török surlódás került napirendre. A török hatóságok Zibestyében föltartóztatták Milovanovic szerb kurirt s bár a belgrádi török követség által szabályszerűen kiállított utlevele volt, mégis elvették tőle az ő szerbiai szerb konzulatusoknak szánt leveleket, hogy átvizsgálják. Ekkor Milovanovic tiltakozását jegyzőkönyvbe diktálva visszavonult szerb területre. Vuics miniszterelnök utasította konstantinápolyi szerb követét, hogy a portánál tiltakozzék a török vámhatóságok eljárása miatt. Vuics tudatta egyúttal, hogy ha a török kormány a szerb kormány hivatalos levelezésének kézbesítésénél akadályokat hoz elő, ugy a szerb kormány kénytelen lesz hasonló retorsióval felelni.

Egy másik ügy is felszínen tartja most a török és szerb kormányok feszült viszonyát. Popovic Szávát, kit annak idején prisztinai lelkészszé akartak kinevezni, de több szerb polgárral letartóztattak, most szabadon bocsájtották. S most *Nikofor* prizendi érsek tudatta a patriarkával, hogy a prisztinai szandzsákban levő templomot bezáratta. A patriarka felment a Jildiz kioszkba s a portánál energikusan felszólt az ügyben. Szinovej orosz nagykövet is csatlakozott a patriarka felszólalásához. Hivatalos török körök pedig azt mondják, hogy semmit sem tudnak a templomok bezárásáról. Az ügy tisztázása végett szigorú vizsgálatot rendeltek el.

Ez ügygyel szinte kapcsolatosan Barics monsenegrói követ is interpellált a portánál a török katonák határsértése miatt és kérte a török kormányt, hogy a montenegrói határról hívja vissza a török csapatokat, mert félős, hogy a török katonaság s a montenegróiak között össze tüzésre kerül a dolog.

— Csak nem haragszik, édes tanár bácsi? Ugy-e szép, ugy-e gyönyörű?

— Soha életemben ilyen szép éjjeli zenét nem hallottam, soha, Liluskám lelkem.

Örültek, mind örültek Liluskával. Gizuka pedig, a kis fekete Gizuka nagyon csendesesen viselte magát a takaró alatt s nagy meghatótsá-gában most az egyszer nem merte magának tulajdonítani az éjjeli zenét.

Olyan kár, hogy csak vége lett egyszer. Elhallgatott a muzsika, összerakták a hegedüket a cigányok, megzörrent a cimbalom, kopogott a nagybőgő, ahogy cipelték, aztán csend lett. Csend, le kellett feküdni, aludni, álmodni. Istennem, de könnyű volt tovább álmodni a nóta folytatását.

Na, te kis égedelem, — mondta másnap reggel a tanár ur, mikor Bebó fontoskodó arccal elébe került a pipatoriumban, — te kis boszorkány, hát mit csináltál megint? Mert ez a te műved volt bizonyosan.

— Tudja, apám édes, olyan nagyon vágyott már reá Liluska, de olyan nagyon. Hát szóltam a fiuknak, a »báró«-nak meg a »Jupiter«-nek.

— Kiknek, te?

— Szekeress Gyurkának, meg Nyéky Ferinek. Mondtam, hogy menjenek el egyet mulatni, aztán hozzák ide a cigányt. Szívesen beleegyeztek. De, apám édes, ígértem nekik egy lumpoltatást.

— Mi a csudát?

— Hogy meghívom őket vacsorára. Gyurka csak azt kötötte ki, hogy piros bor legyen, Feri meg nem szeretne felelni ma a görögből. — Ugy-e nem szólítja ki, apám édes?

— Jó, jó, kis bűnös! De már ilyen Jupiter! Dehogy nem, ha sorra jön. Hanem, Bebó, ne-hogy szólj erről valamit neki. Liluskának ne-hogy szólj valamit. Most már el ne rontsd a a kedvét. Csend legyen!

Mosolyogva fenyegette meg Bebót, aztán lassan lépegetett ki a tanár ur, nehogy a harmadik szobában felebredjen a kis lány.

Csendesen, óvatosan jött vissza is, egy halom rózsát hozott a kezében. A természet is neszt fogott az éjjel, odakinn is bimbófakadás volt. Ünnepelet május.

Óvatosan tette oda a sok harmatos virágot a Liluska fehér ágyára. Elborította a sok illatos jószág a kis leányt.

— Olyan boldogan aludt el, örüljön mikor felébred.

Elszállt, elszállt a mese. S én szomoruan keresem lelkemben emlékét valaminek, ami onnan örökre eltűnt. S itt libeg előttem fehér árnyéka Liluskának. Ugy kinez valami, hogy sohasem láthattam Liluskát.

Egyszer, egy képen. Testi alakja egy mosolygó képről nevetett rám. Akkor már boldog kis mama volt. Nevető szemű, édes asszony-baba.

Az volt, mikor meghalt. Egy nagy alföldi város száraz homokjába temették Liluskát. A nagy lapos temető ákái fehér virágot hullatnak a sirra s a fehér virág illatával száll, száll Liluska a tavaszi levegőben.

Attól olyan édes, attól olyan tiszta az a tavaszi levegő, melyet elfeledkezve ölelek magamhoz mindig.

Ti kinevettek ezért s nem hiszitek, hogy sirtam, sirtam a lelkemben, mikor meséltem nektek Liliomról, a tizenhat esztendő gyermek leányról, akit én sohasem ismertem és sohasem fogok ismerni.

BUTOR

jobb és olcsóbb mint bárhol ép ugy készpénzért mint

részletfizetésre kapható:

Gonda S. butorraktárában

A ki ezen lapra hivatkozik, 5% árengedményben részesül.

BUDAPEST,

csakis VII. kerület, István-tér 7. sz. alatt.

Képes Butoralbum 50 fill. pos. abélyeg beküldése mellett kapható.

TÁVIRATOK.

A burok harca.

London, jul. 19. Kitchener jelenti: Az oranjei harcokban bur részről elesett: Botha Károly, Botha Fülöp fia, Kumme Tamás százados és Oliver lovas-ezredes.

London, jul. 19. Alivalnort melletti csatában a burok fényes győzelmet arattak az angolok felett. Angol részről elesett és megsebesült valami ötven ember.

Osztrák tartomány-gyűlések.

Bécs, július 19. A kormány elrendelte a krajnai és galíciai tartománygyűlések feloszlatását, melyeknek mandátuma lejárt. Az új választások felől még nem történtek intézkedések.

A pestis.

Konstantinápoly, jul. 19. Galatában pestisben megbetegedett két ember, egyik meghalt.

Meggzűntetett nagy követség.

Párizs, jul. 19. A kamarai költségvetési bizottság az összes szavazatokkal kettő ellenében elhatározta, hogy a vatikáni nagyköveti állást megszünteti és a külügyminiszterium költségvetésének több más tételénél is törléseket eszközöltek.

Spanyol zavargások.

Madrid, jul. 19. Az antiklerikális tüntetések még egyre tartanak. Több összeütközés volt. Az összeütközés alatt mintegy 200 lövés dördült el. Megsebesült 45, meghalt 12 ember.

VIDÉKI KÖZELET.

— **A Fertő lecsapolása.** Felsőbb körökben mindinkább tetet ilt az a terv, hogy a Fertőt lecsapolják. Egy szakértő erre nézve most a következőket írja:

A Fertő lecsapolásához a viszonyok nem kedvezők. A tó közepétől a Rába torkolatáig légirányban 66 kilométer a távolság s erre a nagy távolságra mindössze 5.964, tehát nem egészen 6 méter esés jut, úgy, hogy a fő levezető csatorna vizének jóformán semmi sodra sem lesz. A dunai árvek pedig szintén nagy veszedelemmel fenyegetik a lecsapolás munkáját, mert a Fertő medre 115,019 méter magasságban van a tenger színe fölött, míg a rendszeren Moson fölött betörő dunai árvíz magassága 114,019 Győrnél pedig 114,140 méter, vagyis a tó medre mélyebben fekszik, mint a kisdunai áradás, úgy Győrnél, mint Mosonnál. A lecsapolási tervek szerint, a levezető csatornákat zsilipekkel fogják ellátni, hogy a dunai árvíznek a Vulkába, valamint a Vulka vizének a belvicsatornába való benyomulása megakadályoztassék. A lecsapolás sikere érdekében szükséges, hogy a Duna, Rába és Rábca vize áradáskor ne jusson a tó medrébe. Ezt a szakértő a brucki-győri és soproni győri vasutvonalak töltéseinek fölhasználásával tartja elérhetőnek. E két vasuti vonal villaszerűen veszi közbe a tó medrét és vidékét s így a bruck-győri vasut töltésével a kisdunai áradatot, a győr-sopronival pedig az Ikva, Rábca és a Kis-Duna vizét lehet a Fertő medrétől távol tartani. E célra szükséges, hogy a bruck-győri vonalon levő céltalan hidakat szüntessék meg, mert ezekre szükség nincs, minthogy vizet a Dunába nem vezetnek le, e Duna áradásakor pedig csak az árterület kiterjedését segítik elő anélkül, hogy a Duna vizállását csak némileg is befolyásolni tudják. A sopron-győri vasut töltésén levő hidak szintén fölsőlegessé teendők olyképp, hogy az Ikvát, Répcét és Kis-Rábát a vasuti töltésől délre egy közös csatornában vezessék a Rábába, ily módon ezek a vizek nagyobb esést is nyernek alsó folyásukban s vizüket gyorsabban fogják a Rábába juttatni, mint eddig.

— **Marosvásárhely kölcsöne** Marosvásárhely törvényhatósági bizottsága feliratot intézett a belügyminiszterhez, melyben kéri, hogy ne 400.000, hanem 700.000 korona kölcsön bevétele engedélyezze. Mert 400.000 koronából nem lehet az iskolákat felépíteni, mire égető szükség van. Maga a miniszter is azt írta a város közönségének, hogy jövőre bezáratja az iskolákat, ha a mostani állapotokban maradnak. S azonkívül a függő adósságok kamatait sem lehetne a 400.000 korona kölcsönből fedezni.

FŐVÁROS.

— **A koronázási jubileumi díj.** A Ferenc József koronázási jubileumi alapítványnak 28.000 koronára rugó és tudományos célokra szánt kamatait az illetékes bizottság tudvalevőleg Bodnár Zsigmond egyetemi magántanárnak javasolta kiadni. A főváros közgyűlése azonban ehhez nem járult hozzá, abból a nézetből indulván ki, hogy a szóban forgó díj fiatal tehetségek ösztönzésére van rendelve és akkor egyuttal utasította a tanácsot, hogy az alapító oklevél megfelelő módosítása végett a jogügyi bizottságnak adják ki ezen javaslatot. Ez ellen Kassics és több bizottsági tag fölébkezett és a közoktatásügyi miniszter elrendelte, hogy a díj tényleg Bodnár Zsigmond egyetemi magántanárnak adandó ki. A ministeri leiratra vonatkozólag most a tanács a jogügyi bizottság meghallgatása után kimondta, hogy elismeri a miniszternek az alapítvány felügyeletére és ellenőrzésére vonatkozó jogát, de ez iránti rendelkezési jogát nem ismeri el. Javasolja ennek folytán a közgyűlésnek, hogy intezzen ily értelmű feliratot a miniszterhez, a díjat pedig Bodnárnak adja ki önálló adományozás formájában.

— **Kamatmegtérítés adó után.** A közgyűlés nemrég elfogadta az előfizetett városi adó után való kamattérítésre vonatkozó tanács indítványt. Erre vonatkozóan a tanács most a következő szabályzatot dolgozta ki. Kamattérítés mellett való előfizetés közszéki adó és házbérkrajcár címén csakis az előírás évében fogadható el. Kamattérítésben csak az részesíthető, aki az előírt közszéki adó avagy házbérkrajcároknak egy, vagy több évnegyedi részletét egészben fizeti előre. Addig, míg a folyó előírás elkönyvelve nincs, mult évi alapon teljesítendő a fizetés. Aki adója egy vagy több részét előre fizeti, még akkor is részesül kamattérítésben, ha azt nem kéri. A kamattérítés további intézkedésig öt százalék. A kerületi előjárók az illetéktelenül beszédett közszéki adók és házbérkrajcárok visszautalványozása esetén a kamattérítést is visszautalványozzák.

NAPIHIREK.

Budapest, július 19.

— **(József főherceg utja.)** Kisjenőről írják, hogy nagyban készülnek József főherceg fogadására, aki hosszabb tartózkodásra oda utazik.

— **(A román király szándéka.)** Bukarestből írják: Károly román király, a Budapesten állomásozó 6. gyalogezred tulajdonosa, az ezred ötvenéves jubileuma alkalmából arcképét ajánlkozta az ezrednek. A bécsi román követség katonai attaséja, Exarko őrnagy július 20-án fogja átadni a román király ajándékát az ezrednek a budapesti Károly herceg-kaszárnyában.

— **(Főhercegek Magyar-Óvárótt.)** Frigyes kir. herceg és Lajos bajor kir. herceg július hó 16-án megtekintették a magyar-óvári uradalom gazdaságait és a gazdasági akadémiát. Végig nézték a gazdag gyűjteményeket, azután a növény-, élet- és kőrtani és a növénytermelési kísérleti állomásokat s többször elismeréssel nyilatkoztak a látottakról. Az előkelő látogatókat K. Vörös Sándor kir. tanácsos igazgató fogadta és kalauzolta. A királyi hercegek, kiket Laszberg báró bajor őrnagy, szárnyezred, Prónay K. kamarás kapitány és Rohrer Ferenc kir. tanácsos igazgató kísérték, az akadémián folyó vizsgálatokat is meghallgatták.

— **(Királyi kitüntetés.)** Ő felsége a király Herrmann Emil főbányatanácsosnak és a selmeci bányászati és erdészeti akadémia rendes tanárának, az akadémiai oktatás terén szerzett érdemei elismerésül, a III. osztályú vaskorona-rendet adományozta.

— **(Új tanfelügyelő.)** A közoktatásügyi miniszter Alpári Lajost, Pozsonyvármegye királyi segédtanfelügyelőjét, Árva vármegye népoktatásügyének önálló vezetésével bízta meg. Az új tanfelügyelő kiváló pedagógus és lelkes magyar ember.

— **(Főherceg a munkások között.)** Wenckheim Dénes gróf vendége Károly Ferenc főherceg tiszteletére dobozi birtokán nagy arató ünnepet rendezett. Az ünnepen ötezer arató volt részt. Így legszebb oldaláról kedvelhette meg a leendő trónörökös a magyar népet. Az arató ünnep a jelentés szerint így folyt le: Délután négy órakor tizenöt négyökrös szekér buzával megrakva fellobogóva és nemzeti színű szalaggal disztve, egyik majorból a község főutcáján a kastély elé vonult. A főherceg a Wenckheim-család társaságában onnan nézte végig a

tarka, szindus felvonulást. A leányok ünneplőben voltak s kezükben bokréttát tartottak. A kastély előtt a munkások üdvözölték a főherceget és a grófot s átnyújtották nekik kalász-koszorúkat. A kastélytól a dobozi erdő egyik tisztására, a „fácánház” elé vonult a menet. Itt szólt a cigánymuzsika, táncoltak, ökröt sütöttek, egyszóval egész népmulatság volt, melyet nagy érdeklődéssel nézett végig a főherceg. Este azután fánya mellett folytatták a táncot. A gróf minden munkást megajándékozott s összesen mintegy kétezer koronát osztott szét köztük. A Wenckheim grófok mindenképpen gondoskodtak arról, hogy a fenséges vendég jól érezze magát. A fényre és diszre is sokat fordítottak.

— **(Cimadományozás.)** Ő felsége a magyar földművelésügyi miniszter előterjesztésére dr. Sinyei Merse József és Ottlik Iván osztálytanácsosoknak a miniszteri tanácsosi címet díjmentesen adományozta.

— **(Petőfi elestének helye.)** Gáspár Gergely martonosi szászvárosi székely honvéd tanuja volt Petőfi elestének. Fia ifj. Gáspár Tamás az erd. r. k. státus nagymási uradalomnak intézője, így beszélt el azt a dolgot Kovács János tanárnak ez év június 22-én: Apám jelen volt Bem táborában a fehéregyházi ütközetben. A veszített csata után menekültek, Petőfi a buni hidnál állott egy barátjával. Alkonyat felé járt már az idő. Ő egy fűzfa oduban volt, elrejtőzve. Onnan mérte a következő jelenetet. A hidon keresztül jött egy kozák csapat. Ennek ellentállt Petőfi s a barátja. A kozákok rávetették magukat a költőre és társára. A küzdelem rövid volt. Egy kozák a dárdájával átszurta Petőfit, ki ott nyomban meghalt. Az öreg Gáspár Tamás ma is él Martonoson. Mint székely szavahihető embert, ki lehet őt hallgatni.

— **(Mikes ünnep Zágomban.)** Zágoni tudósítónk írja: Vasárnap tartották a háromszéki egyetemi fiatalság által rendezett Mikes Kelemen ünnepélyt, mely dacára a kedvezőtlen időjárásnak, igen fényesen és úgy erkölcsli, mint anyagi tekintetben szépen sikerült. Zágon valóságos ünnepi díszítéssel várta e napon vendégeit, s különösen a megye főispánját, aki az ünnepélyen leendő részvételét szintén előre bejelentette. A déli vonattal érkezett meg Hatolykai Pótna József Háromszékmegye főispánja, akit a rendezőbizottság a zágoni Mikes szobor bizottsággal és a polgársággal egyetértve díszes fogadtatásban részesített. Az ünnepély az iskola dísztermében folyt le. A kis termet a zsufolóság megtöltötte a közönség, sőt még a folyosóól is nagytömeg hallgatta végig a magas színpadon álló műsort, mely ének és zenedarabokból, felolvasás és szavaltókból igen ügyesen és alkalomszerűen volt összeállítva. A Rákóczi induló akkordjai fejezték be a minden ízében sikerült és a hallgatóság által folyton zajos tetszéssel kísért ünnepélyt. Műsor után tánc következett, mely kitűnő hangulatban a kora reggeli órákban ért véget.

— **(Nagy tűzvész Szegeden.)** Szegedi tudósítónk írja: Tegnap délután hat órakor a szegedi kenderkészítő-gyárban nagy tűz volt. A hengerező épületben 400 métermázsza kikészített finom tiroli kender elégett. A kár 28.000 korona. — Ugyancsak Szegeden tegnap este kigyuladt a városi szérüs-kert, mely négy hold területen fekszik. Harminc gazdának összes termése és szalmája elpusztult. Az egész négy hold terület egy lángtenger volt. A kár nagysága egyelőre meg nem állapítható, de belőle biztosítás révén semmi sem térül meg, mert a biztosító-társaságok a szérüskertet nem fogadják el biztosításra. Két év előtt ugyanis a szérüskert már leégett és a nagy kockázattal szemben egy biztosító-társaság sem fogadta el a biztosítást.

— **(Egy paraszt leány karrierje.)** Pár évvel ezelőtt történt, hogy valami Antonió Mayer nevű orfeum direktor Bihar megyében kóborolt. Itt Derecske községben meglátta Börönyi Dániel gazda ember leányát, Zsuzsit. A leány arca és hangja megtetszett neki, s ajánlatot tett, hogy magával viszi a leányt orfeum énekes nőnek, s ennek fejében az apának küld minden hónapban 40 koronát. Bökönyi elfogadta az alkut, szerződést is irtak erről, az orfeum direktor pedig elvitte a leányt. Egy pár hónapig még hallott hírt az apa a leányáról, Berlinből még küldtek pénzt is neki. De azután nyomuk veszett, s persze pénz sem jött. A becsapott apa feljelentést tett a főszolgabírónál. Az ügy felkerült a belügyminiszterhez, köröztek is külföldön a direktort meg a leányt, de Börönyi Dániel azóta sem tud semmit a leányáról.

— **(Postatisztviselők afférje Kolozsvárott.)** Kolozsvári tudósítónk írja: A napokban egy utalvány feladása végett bement a postahivatalba Peille Róbert, ko-

ozsvári lakos. Sokan várokoztak már az utalvány felvevő osztálynál, s így nem jutott gyorsan sorra. Emiatt azután összetűzött Hagegán Viktor postatisztal, majd bement Baan Antal főnökhöz, hogy bejelentse a postatisztal. A főnökkel igazított szövegváltása támadt, s e szövegváltásból kifolyólag két ur által provokáltat ta a főnököt. A postafőnök a kihívásra kijelentette, hogy hivatalos működéséből kifolyólag lovagias utra nem lép. Az ügy már a posta igazgatóság elé került, annak i télete mérvédő reá nézve. Ezzel az ügynek ez a része befejezve lett, s most a postatisztal megsértésük miatt a postaiszgatóságától várnak lépéseket elégtételük megszerzése miatt. Peille Róbert pedig a kereskedelmi miniszterhez intézett feljelentést a postatisztviselők eljárása ellen.

— **(A marosvásárhelyi községi közgazgatási) tanfolyam** hallgatói a képesítő vizsgálatot július 2—14 napjain tették le. Az év elején beiratkozott 76 hallgató közül 69 állott vizsgára, akik közül 10 kitüntetéssel 53 egyszerű képesítéssel vizsgázott. 6 pótvizsgára utasított.

— **(A mákszem is öl.)** Sükösdői levelezőnk írja: Zsilhejt Máriának, Zsilhelt Lajos nyolc éves leányának halálát egy mákszem okozta a minap. A leány anyja éppen mákos téstát csinált ebédre s a kis leány torkoskodott. Belenyúlt a mákba, kiszaladt vele az udvarra, hogy meg ne fenytthesse s ott megette a csekély mennyiségű mákot. Egy mákszem azonban valahogyan légzőcsővébe került s oly köhögési ingeret okozott, hogy a kis leány tüdejébe egy ér megpattant s ennek következtében, még mielőtt tulajdonképpen észrevették volna a bajt, belső elvérzésben meghalt.

— **(A ravasz éjjeli ör.)** Győr városában valami tolvaj garázdálkodott. Nem tudták a nyomába jönni. Mult éjszaka azonban Kánnay András éjjeli ör észrevette egyik ház előtt, hogy a fal mentén meglapul egy sötét alak. Üldözöbe is vette, de a lappangó alak bemenekült egy épülő házba. Kánnay nem ment utána, hanem e helyett gondolt egyet s azt rögtön végre is hajtotta. Úgy tett, mintha legalább is ötven hatvan lennének s kiadta a parancsot:

Jancsi, te állj a jobboldali ablakhoz, Pali, te meg a baloldali ablakhoz! Neked Jóska odaadom ezt a pisztolyt s ha kimerésze ez a menekülő dugni a fejét, irgalmatlanul lödd le! Ezt a parancsomra tedd meg. Ti pedig legények húzódjatok meg a fal mentén!

Mitőn a parancsokat Kánnay a senkinek kiadta, elment a rendőrségre nyugodtan s onnan néhány rendőrrel visszatérve, a még mindig a házban bujkáló menekültöt elfogták.

— **(Slófok vendégei.)** Mint lapunknak írják, Siófokon július hó 14-ig 4730 vendég fordult meg.

— **(Szerencsétlen kocsikázás.)** Nagy szerencsétlenség történt a Balaton tó partján, mint *Boglárról* írják. Dr. Kovács Vilmos tapolcai ügyvéd kikocsikázott ipával, Löwensohn boglári lakossal ennek szülőjébe. Utközben a lovak megbokrosodtak és oly szerencsétlenül ugrottak meg, hogy a kocsis benne ülökkel együtt egy mélységbe gurult, maga után rántva a lovakat is. Löwensohn könnyebben megsebesült, Kovács ügyvédnek a lába eltört.

— **(Tanári állomások Marosvásárhelyt.)** Az erdélyi róm. kath. status főtanhatósága alatt álló marosvásárhelyi r. kath. főgimnáziumnál a mennyiségtan-természettani tanszékre és a tornatanítói állásra pályázat van kiírva. A r. tanári állás javadalma 2400 kor. 200 kor. ötödéves pótlékkal és 500 kor. lakáspénzzel, a torna-tanítói állásé 1200 kor. 200 kor. lakáspénzzel. Pályázati határidőül aug. 1-je van kitűzve.

— **(Gyermek gyilkossággal vádolt apa.)** Laskai Tivadar keszthelyi kereskedőnek nemrég két gyermeke hosszabb betegeskedés után meghalt. Előbb öt éves leányát, három hét múlva pedig tizenegyes fiát temette el. Valaki névtelen levélben följelentette a bíróságnál Laskait, hogy gyermekeit mérgeggel pusztította el. A főügyész ennek következtében elrendelte a gyermekek exhumálását. Az országos vegyész a gyermekeken arzén-mérgezést konstatált. Ezután a váratlan felfedezés után Laskait letartóztatták. Azt beszélik Keszthelyen, hogy Laskai nő-sülni akart és mivel a gyermekei az utjában álltak, eltette őket láb alól. Laskait eddig mindenki tisztelte.

— **(Érdekes emléktábla.)** A Magyar Nemzeti Múzeum százéves jubileumának programja ismét egy érdekes ponttal gyarapodott. A szabadságharc idején ugyanis, amikor Henczi tábornok halomra akarta lövetni a magyar főváros középületeit és a lánchidat, a Nemzeti Múzeum kincseit és ereklyéit a múzeum pincéjében rejtették el. A fölépítő csarnok alatt levő pince egyik fülkéjében falaztak el minden drá-

gaságot, nehogy esetleg a tűz elpusztítsa. Most a jubileum alkalmából, a nemzeti kincsek egykori rejtékhelyét emléktáblával jelölik meg. A múzeum egész épülete alatt óriási, szellős, tágas pince húzódik köröskörül.

— **(Szegeci katonák Ada-Kaleh szigetén.)** Érdekes parancsot küldött a hadügyminiszter a 46-os gyalogezred parancsnokságához. Elrendelte, hogy ez év szeptember 20-ától kezdve egy esztendői időtartamra a Szegeci állomásozó negyvenhatos ezred legénysége végzi Ada-Kaleh-szigetén a katonai szolgálatot. Az alsó-Duna öblében fekvő sziget kietlen, nagy fészek egy rideg várral, alig van arra élet s mozgalmasabb viszonyok is csak akkor vannak, ha a pénzügyőrök harcra elegendnek a romániai csempészekkel. A katonai érdekek azonban úgy kívánják, hogy állandó őrség legyen a szigeten s az ehhez való legénységet évről-évre más ezred szolgálta. Jelenleg a temesvári 29-esek vannak még ott szeptemberig, a mikor a szegeciek foglalják el a helyüket. A 46. gyalogezred parancsnoksága már most válogatja össze a legényeket, akik egy év tartamára Ada-Kalehra vonulnak Klára főhadnagy parancsnoksága alatt Négy századból meg majd 10—10 ember, köztük mindenféle mesterember. hogy ebben se legyen hiány, ha szükségük támad valamire.

— **(Gyilkosság boszúból.)** Kölnből szenzációs gyilkosság hírért jelentik. Tegnap délután ugyanis Ingemey nippesi postaiszgatató Hassz postaitisztet ennek lakásán valamely hiány miatt felelősségre vonta és barátságosan felszólította a pénz átadására. Hassz erre rárohant és törrel mellbe szurta a postaiszgatatót. Hassz azonnal elfogták. Ingemey ma súlyos sebébe belehalt.

— **(Derék elhatározás.)** Unghegye Viska nevű falujában 58 kisbirtokos elhatározta nagyon helyesen, hogy többet nem isznak szeszes italt s a korcsmába nem mennek. Nagy elhatározás ez, de nagy oka is van ennek. A gazdák ugyanis belátták, hogy a pálinkaivás és a korcsmázás juttatta a községet a tönk szélére és ezért határozták el, hogy többé szeszes-italt nem isznak, hogy legalább megmaradt vagyonkájukat megmenthessék. Hogy a korcsmáros ennek nem nagyon örül, azt gondolhatjuk. De arra volnánk kíváncsiak, hogy lesznek-e a viskai észretért gazdáknak máshol is követők?

— **(A rendőrök életmentése.)** Nagyváradról írja tudósítónk. Tegnap délután az 5 óra 20 percor érkező kóti vonat körülbelül 300 román aratók hozott. Az aratók épen leugráltak a kocsikból, mikor a második vágányon berobogott a belényesi vonat. A vasutasok figyelmetlensége későn jött. A munkások közül három, a tolongás közben a vonat elé esett. Vérfagyasztó volt a jelenet. Egy pillanat és mind a három munkás veszte van. Az utolsó percben formálisan a mozdony elől kapták el öke K. Nagy Pál és Máthé Gyula rendőrök. Előbbi kettőt a hajánál fogva, utóbbi pedig a harmadikat rántotta el a sínéről. Az életmentő rendőröket a jelen voltak lelkesen megjelnezték.

— **(Öngyilkosságok.)** A mai nap három öngyilkosság történt már a reggeli órákban. Az egyik öngyilkoságot Dobis Eszter követte el. Leugrott az akácfa-utca 54. számú ház harmadik emeletéről. Dobis Eszter 22 éves varróleány szerelemfűtésből akart a halálba menni. A második öngyilkosjelölt Rittinger Katalin 24 éves cselédleány, aki a Vasvári Pál-utca 4. szám alatt szolgált és életuntagságból lügköldatot ivott. A harmadik, aki ismeretlen ok miatt akart az élettől megválni, Schneider Adolf hajógyári művezető, 56 éves, aki a Kórház-utca 32 szám alatti lakásán halántékán lötte magát. A golyó a homlokcsonton jött ki, az agyat azonban nem bántotta. A mentők a Margit-kórházba szállították, az előbbi kettőt a Rókusba.

Felhívjuk olvasóink figyelmét Herczeg és Horvát, Budapest, Kerepesi-ut 52. szám alatt, »Adriac-szállóval szemben létező női-divat áruházára.

x **Hölgyeim!** Tessenek megtekinteni a Szent-Lőrinci porcellán-festőgyár városi raktárában, Teréz-körút 32. szám alatt naponta beérkezőt újdonságokat. Szent-Lőrinci porcellán-gyár. Városi raktár: Budapest, VI., Teréz-körút 32. sz. Kuhinka István K. örökösei üvegyárának főképviselője és egyedüli raktára.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

* **Pozsonyi színészet.** Pozsonyból írja tudósítónk: A városi színügyi bizottság megbizta Korcse János képviselőt és Andrassy Aurél főjegyzőt, hogy tanulmányozzák a színház-kérdést abból a szempontból, hogy mi módon lehetne, a kétnyelvű rendszer kiküszöbölésével, a magyar színészetnek a téli évad első felét, az év hátralévő részét pedig a német színészetek juttatni olyképpen, hogy mind a két színészet a város műigényének megfeleljen. A főtnevezettek legközelebb Budapest és néhány vidéki város illetékes köreivel, azután pedig bécsi színházi emberekkel fognak direkt érintkezésbe lépni.

TÖRVÉNYSZEK.

§ **A polgári perrendtartás reformja.** Az igazságügyminiszteriumban lankadatlan erővel folynak a kodifikációs munkálatok. Ez idő szerint legtöbb dolgot ad a polgári perrendtartás javaslatának revíziója. Magának Plósz Sándor igazságügyminiszternek a felügyelete alatt történik meg ez a revízió, amely előreláthatólag eltart még jó ideig. De már ma annyira van a munkálat, hogy Plósz miniszter megvalósíthatja tervét, amely szerint az új országgyűlésnek még az idén be fogja mutatni a reformot. Ezzel egyidejűleg javában dolgoznak a büntetőnovellán is. A munkálat e tárgyban is annyira van, hogy a reform az ősszel összehívandó ankét elé lesz terjeszthető, amelynek tárgyalásai után ez a fontos reform is mihamarabb a törvényhozás elé kerül.

§ **A közjegyző büne.** A pécsi törvényszék vádtanácsa 21 rendbeli súlyos fegyelmi vétség miatt jogerősen vád alá helyezte Török Ernő muraszombati királyi közjegyzőt. A vádhatározat elmondja, hogy a közjegyző saját beismerése szerint több esetben a hagyatéki tárgyalások alkalmával a nála befolyt pénzekből jogtalan levonásokat tett. megengedettél jóval nagyobb díjakat szedett, in yenes hagyatéki tárgyalásokért is megfizette magát, a díjak alapjául szolgáló cselekvő vagyonhoz a szenvedő vagyont is hozzávetve, a hozzá juttatott pénzeket nem küldötte el idején az illetékes helyekre, hanem az elnöklése alatt álló bankban helyezte el azokat, sőt a tanuk vallomásaiból az is kitűnt, hogy a közjegyzői jegyzőkönyvekben a felek egyenes tiltakozása ellenére a valóságnak meg nem felelő adatokat is belevett. Mindennek következtében a törvényszék Török Ernőt 21 esztől kifolyólag vád alá helyezte és a tárgyalást október 20-ára tűzte ki. Az eset Muraszombathban és az egész környéken óriási szenzációt keltett.

KÖZGAZDASÁG.

= **A besztercei börgyár.** Besztercéről írják lapunknak: A helybeli börgyár új tulajdonosok kezébe ment át, melyet „Első besztercei börgyár” bejegyzett cég alatt Laurenczi János és társai 40.000 koronáért vásárolták meg. Az új tulajdonosok nevezetesen kívül Kieschner Gottfried, Friedriger János és Kabdebó Ferenc besztercei lakosok. A gyár e hó elsején ment át az új tulajdonosok birtokába. A gyár üzemét e hó 22-én fogja megkezdeni, amelynél a tulajdonosok főtőrekvése, hogy 40—50 munkást foglalkoztassanak. Laurenczi Jánosnak Hegedűs Sándor kereskedelemügyi miniszternél a legmesszebb menő állami kedvezményeket sikerült kivinnie.

BUDAPESTI TŐZSDÉK.

Gabonatözsde.

A washingtoni mezőgazdasági osztály tudósítása szerint az amerikai termés nem olyan kitűnő, mint azt híresztelték. A tengerit 1800 millió bushelre, a búzát pedig 700 millió bushelre becsüli a jelentés. A tendenciát a nemzetközi piacokon természetesen befolyásolja ezen körülmény és szilárd hangulatot követnek. Bennünket is érint a szele ennek a szilárdságnak és gyenge emelkedés tapasztalható a készáru-üzletben. A határidőpiacon azonban a játék viszi a vezérszerepet és a jogosult áremelkedést ez meggátolja.

A próbacseplésekről érkező hírek nem megnyugtatók, mert a várt eredmény mögött maradnak. A minőség ellenben az idén majdnem mindenütt jobb, mint tavaly volt.

Délben szarul:

októberi buza 8.01/02.
áprilisi buza 8.36/37.
októberi rozs 6.80/81.
zab 6.33/34.
augusztusi tengeri 5.34/35.
tengeri 1902 májusra 5.08/09.

Készáruüzlet.

Buza elkelt:
Tiszavidéki 100 mm. 80 k. 8.20/korona, 100 mm. 7.95 k. 8.15 korona, 500 mm. 7.85 k. 8.05 korona, három hónapra.
Pestvidéki 100 mm. 7.64 k. 7.75 korona, 100 mm. 7.4 k. 7.30 három hónapra.
Fehérmezei 1175 mm. 7.75 k. 7.87¹/₂ korona, három hónapra.

Bécségi 4000 mm. 76 k. 7.70 korona, mind három hónapra.

Bécsői 2900 mm. 7.65 k. 7.90 korona, mind három hónapra.

Dunai 375 mm. 7.85 k. 7.67 $\frac{1}{2}$ korona, 130 mm. 74 k. 7.47 $\frac{1}{2}$ korona, három hónapra.

Raktár 1000 mm. 7.58 k. 7.70 korona, mind három hónapra.

Uj-Buza tiszavidéki 200 mm. 81 k. 8.10 korona, 100 mm. 8.05 k. 8.20 korona, 100 mm. 79 k. 8.20 korona, 200 mm. 83 k. 8.15 korona, 100 mm. 80 k. 8.15 korona, 100 mm. 7.85 k. 100 mm. 78 k. 8.12 $\frac{1}{2}$ 200 mm. 80 k. 8.10 korona, 400 mm. 79 k. 8.10 korona, 100 mm. 79 k. 7.95 korona, 300 mm. 7.55 k. 7.80 korona, három hónapra.

Pestvidéki 900 mm. 8.15 k. 8.30 korona, három hónapra.

Bihari 1000 mm. 7.88 k. 600 mm. 7.85 k. 8.02 $\frac{1}{2}$ korona, három hónapra.

Bozs (új áru) 200 mm. 7.05 korona, 100 mm. 7.05 korona, 100 mm. 7.05 korona, 600 mm. 6.90 korona, 100 mm. 6.90 korona, paritás 250 mm. 6.85 korona, paritás 100 mm. 6.85 korona, paritás készpénzfizetés mellett, három hónapra.

Uj-Árpa 100 mm. 6.35 korona, 100 mm. 6.32 $\frac{1}{2}$ korona, paritás 100 mm. 6.22 $\frac{1}{2}$ korona, készpénzfizetés mellett, három hónapra.

Tengeri 300 mm. 5.35 korona, hajóba, 200 mm. 5.32 korona, 200 mm. 5.10 korona, dohos, készpénzfizetés mellett, három hónapra.

Uj-Repce 100 mm. 12.60 korona, 100 mm. 12.50 korona, 300 mm. 12.27 $\frac{1}{2}$ korona, paritás 100 mm. 12.15 korona, paritás 180 mm. 12.10 korona, 3H. r. 150 mm. 11.70 korona, ab Zsadány készpénzfizetés mellett, három hónapra.

Értéktözsde.

Az előtözsde magasabb külföldi jegyzésekre szilárd irányzattal nyílt meg, az üzlet folyama alatt azonban bécsi eladások következtében a forgalomba került értékek hanyatlottak és 2-5 koronáig estek. Az üzlet pedig mérsékelt maradt.

Megnyitáskor jegyeznek:

Osztrák hitelrészvény	—	639.50	—
Magyar hitelrészvény	—	646.	—
Korona járadék	—	92.90	—
Jelzálog hitelbank	—	454.	—
Rimamurányi	—	461.	—
Leszámitolóbank	—	431.50	—
Allamvasut	—	638.50	—
Déli vasut	—	92.	—
Városi villamos	—	285.	—
Közúti villamos	—	574.75	—

REGÉNYCSARNOK.

Az utolsó órában.

— Orosz elbeszélés. —

— Valami munkához szeretnék fogni Asztalfij Joanovics.

— Miféle munkához Emeljan Ilyés?

— Már kértem Fedoszej Joanovicsot. Nem szép tőlem, hogy annak terhére esem. Asztalfij Joanovics. Ha újra szolgálalba jutok, adok önnek valamit az ételéért.

— Hallgass Emelej, hallgass! Ha valami kellemetlenség volt, rég elmúlt. Az ördög vigye el, mi ne gondoljunk többet vele.

— Talán még mindig azt hiszi Asztalfij Joanovics... de a nadrágját azt nem loptam el.

— Ne áldjon meg az Isten, Emeljanuska.

— Nem lakhatok már többé önnél, Asztalfij Joanovics... Megbocsát. Asztalfij Joanovics...

— De hát ki kerget? Én nem!

— Nem szükséges, hogy így önnél éljek, inkább elmegyek. Ön nem olyan velem szemben, mint azelőtt — mondá — s bőgni kezdett.

— Dehogyan nem! Hiszen úgy elpusztultsz, mint egy kis oktalan gyermek! Emelej!

— Ha most elmegy, bezárja-e ládáját látom csak sirok. Hagyjon menni Asztalfij Joanovics s bocsássa meg a sértéseket, melyekkel talán illettem együttélésünk alatt.

Nó és mit gondol ön uram? Emelej elmegy. Várom egy napig, hogy nem-e jön este vissza; nem jön. Másnap sem. Harmadnap sem. Aggodalom száll meg. Nem iszom, nem eszem, nem alszom. Az az ember egészen hatalmába kerített. Negyedik nap neki indulok, minden korcsmát felkutatok, seholl Emeljanuska elvezett. Teleiva bizonyosan átesett egy ösvényen

s most, gondolom — ott hever, mint egy darab rothadt fa. Se elve, se halva jövök haza. Másnapra újra elhatároztam, hogy újra keresni indulok s átkozom magamat, hogy megengedtem, hogy egy ilyen együgyű ember elkóboroljon. De ime ötödik nap, éppen ünnep volt mikor még pitymallott, nyikorog az ajtó s Emelej jön be egész kéken, piszkos hajjal, mintha az utcán aludt volna, soványan, mint egy deszka; leül a ládára, leveti a köpenykéjét s rám pislog. Nagyon örvendtem ugyan, mégis uram, ha ilyen valami emberi bünt követtem volna el, — Isten ugy segítjen — inkább ott adnám ki a páramat az utcán, mint egy kutya, de vissza nem jönnék. Emelej azonban visszajött. Természetesen keserves egy dolog a felebarátját ilyen állapotban látni, ápoltam, kényeztettem, vigasztalni törekedtem.

— Emeljanuska — mondám neki — örvendék, hogy visszajöttél. Ha csak egy kissé késtel volna még ma is minden korcsmában kerestelek volna. Ettől?

— Ettem, Asztalfij Joanovics.

— De vajjon igazán ettél? Ládd testvérem, van itt valami káposzta leves tegnaptól maradvá, hussal van főzve s nem bójtós, nehogy azt hidd. S van itt jó fiatal hagyma és kenyér Egyél Emelej, jót fog tenni neked.

S aztán láttam, hogy talán három napja sem látott ételt az az ember, olyan étvágya volt. Hát az éhség volt, ami újra hozzám kergette. Nagyon elszomorodtam, hogy ránéztem. Csak ellutok a pálinkás-boltba, okozzak neki valamicske örömet. A pálinkával véget vetünk a veszekedésnek. Nem orrolok senmiért Emeljanuska. S elhoztam a pálinkát.

— Tessék — mondám — Emeljan Ilyés igyunk egyet az ünnepnap tiszteletére. Iszol? Jó lesz az egészségednek!

Sóváran nyújtotta ki a kezét, s majdnem megérinti a kis poharat — most megáll, egy kis szünet után újra a szájához akarja emelni s a kezei ugy reszketnek, hogy a pálinka kilocscsan, oda kocintja a fogához, de azonnal leteszi az asztalra.

— Nos Emeljanuska?

— En nem... Asztalfij Joanovics... nem fogok... fogok többet inni, Asztalfij Joanovics. — Egyáltalán nem iszol többet? vagy csak ma bójtolsz?

Maga elé meredt s a kezébe támasztotta a fejét.

— Mi van veled? Beteg vagy Emelej?

— Nem érzem magam jól Asztalfij Joanovics. Ágyba fektettem. A feje égett, a láb borzongatta. Ápoltam. Ejjelre betegbb lett. Akkor tujtát csináltam neki.

— Edd meg Emelej, jót tesz.

Megrázta a fejét.

— Inkább szeretnék ma nem ebédelni Asztalfij Joanovics.

Theát löztem neki, az öregasszonyt egészen felzaklattam; nem lett jobban. No gondolom, rossznak, elég rosszul van. Harmad napon orvoshoz mentem; van itt egy ösmerősöm, egy orvosnövendék, Kosztroprafovnak hívják. Mikor Bosszomagov uréknál szolgáltam, akkor ismerem meg, kezelt is egyszer. Eljön hát, megnézi a beteget, s mondja: — Rosszul állunk; nem volt szükséges utánam küldeni, különben egy porocskát csak lehet neki adni.

De nem adtam be neki a port; gondoltam: az orvosnövendék csak ugy csufolódásból rendelte. E közben eljött az ötödik nap. Emelej haldoklott. En munkámmal az ablakpárkányra ültem, az öregasszony a tüzet csinálta. Mindnyájan hallgattunk. Az a tekergő ugy megszerette magát, hogy ugy éreztem, mintha az édes fiam haldokolna. Már reggel óta láttam, hogy Emelej mind rám néz s valamit akar mondani — de nem meri. Olyan mély panasz ég a beteg szemében, s nem fordítja el rólam a szemét. De ha látja, hogy reá nézek, lesüti a szemét.

— Asztalfij Joanovics...

— Mi az, Emeljanuska?

— Ha ön, tegyük fel — a köpönyegemet az öszerre vitte volna, vajjon mit adtak volna érte Asztalfij Joanovics?

— Ha ugy biztosan mondani nem tudom, tán ugy három rubelecskét.

De ha akartam volna adni pénz helyett még kikacágtak volna, hogy igen utálatos rongyot kínálsz, de Emelejnek csupa vigasztalásból mondtam.

— Három rubel — mindjárt gondoltam. Hi-

szen posztóköpeny. Bizony három rubelecskét nyugodtan...

— Ha el akarod adni, feltétlenül három rubelt kell kérned.

— Egy idő mulva újra szólít Emelej.

— Adja el a kabátot — mondja.

— Ha meghaltam, anélkül is feketem. Értékes darab Asztalfij Joanovics! Hasznára lesz önnek.

Már megkapta az embert a halotti remegés. Ujra hallgattunk. Így telik egy kis óra. A szemünk találkoznak... Ó lesüti a magáét.

— Talán vizet akarsz inni, Emeljan Ilyés?

— Adjon Asztalfij Joanovics.

Megittattam.

— Köszönöm, Asztalfij Joanovics.

— Kell még valami Emeljanuska?

— Nem, Asztalfij Joanovics. De én...

— Nos?

— A nadrágot... tudja... én vettem el... akkor még... Asztalfij Joanovics...

— Isten megbocsájtja, szegény Emeljanuska.

Hajj meg békével.

Elfojtódik a lélekzetem s köny pereg a szememből. Így ülök egy pillanatig elfordulva.

— Asztalfij Joanovics...

Emelej mondani akar valamit, fel akar egyenesedni, mozgatja az ajkait. Hirtelen sötét piros lesz... olyan csodálatosan néz rám... s aztán elhalványul... még halványabb lesz... egy szempillantás alatt minden ereje oda van... most hátra veti a fejét... még egyszer fellélekzel... s lelkét Isten kezébe teszi le.

Vége.

Asztalos és kárpitos BÜTOROK

egyes darabok vagy egész berendezések kizárólag saját, szolid gyártmányok

készpénz és részletfizetésre

Glück József cégnél

Budapest, VII., Erzsébet-körut 32.

Iszákosság!!!

Ezen ocsmány bün leggyorsabban és legbiztosabban — az Angyal gyógyszerárban — orvosi rendelvény szerint készült „ANTI-KOHOL“ által gyógyítható még oly esetekben is, a hol minden más szer hasztalan volt. Egy adag 5 korona; dupla adag — régi bajnál — 9 koronáért, az összeg előleges beküldése ellen költségmentesen küldetik

Huszár Adolf

„Angyal“ gyógyszerárából Ujpest, Templom-tér 1/M.

BÜTOR

készpénzért vagy részletfizetésre legolcsóbban

Fuchs Bódognál

Budapest, József-körut 26. sz.
Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Kimoshatlan Ruhajelző-Ténta

fehérműek jelzésére, kapható

TINTNER J. E.

bélyegző-gyáros és vésnök-üzletében.

BUDAPEST,
IV. kerület, Kigyó-tér 5. szám a.

A tisztelt hölgyközönség szives figyelmébe
ajánljuk **óriási áruházunkat**, melyben most bámulatos olcsó árakért kaphatók a legújabb divatu **női ruhák** és felöltők.

Elegáns bál ruha ———— 10-15 frtig
Francia selyem batisztruha ———— 8-12 .
Elegáns selyem moiré ruha arany díszszel 25-30 .
Alkalovi pongis ruha ———— 15-20 .
Valódi angol szövet ruha ———— 15-30 .

Elegáns utcai szövet ruhák ———— 10 frttól felj.
Elegáns női paletot ———— 12-16 frtig
Serpenti köpeny ———— 14 frt
Porköpeny finom liszterből ———— 4-60 frt
Tiszta selyem blous remek színek ———— 4-50 frt

Ugyanaz dus aranydíszszel ———— 5-50 forint
Serpentin-aljak szövetből ———— 3-50 frt. felj.
Selyem-aljak ———— 7 frt és felj.
Dupla széles ruhakelmék méterenkint 25 krtól feljebb.
Francia batisztok 36, 46, 60 kr., a legújabb színekben.
Gyászruhakelmék dupla széles 36, 46, 60, 76 kr és 1 frt.

Nagyban és kicsinyben.

Gyászruhák 4 óra alatt készíttetnek.

Herczeg és Horvát

Budapest, VII. kerület, Kerepesi-ut 52. szám alatt. Adria-szállóval szemben.

SZINHÁZAK.

Szombat, 1901. július 20.

Fővárosi nyári színház.

A többi

Budapest szépe.

SZINHÁZAK

Kezdeté fél 8 órakor.

zárva.

Látszerészi és fényképező cikkek

HATSCHÉK MIKSA (ki 47 évig volt a Váci-utcában) most IV. ker., Eskü-ut 5. sz. a. **Clotild-palotába**, a **Belvárosi kávéház** mellé tette át üzlethelyiségét. Szemüveg v. orrszorító 1 frt-tól; ugyanazek jegecből 5 frttól feljebb, kitüntetett látások 4 frttól feljebb. Műszerek nagy választékban. Fényképező-gépek 75 kr., illetőleg 3 frttól feljebb. Fényképek főleg jelmezképek és arcképek.

Első budapesti kávémagazin szétküldési osztálya.

KÁVÉ

elváromolva és bérmentve postán utánvétellel

4 1/2 kiló Cuba kávé	frt 7.50
4 1/2 kiló Mocca kávé	frt 7.50
4 1/2 kiló Jáva kávé	frt 7.50
4 1/2 kiló Gyöngy kávé	frt 7.50

Minden postarendeléshez egy csomag „Néger gyógy-kávé“-t díjtalanul mellékelek, mely különösen vérszegény gyermekeknek pótolhatatlan tápszer

az étvágyat elősegíti.

BELÁK ISTVÁN

Budapest, VII., Rottenbiller-utca 4. sz. a.

A ki jó sérvkötőt akar, forduljon bizalommal alanti céghez.

Ajánlja kizárólag saját gyártmányú sérvkötőit, haskötőit, egyenesstartóit, suspensóriumait, valamint az összes betegápoláshoz szükséges kötszereit. Készít minden testeknek Orthopedfüzeteket, műlábakat és kezeket és minden e szakmába vágó kötszereket. Hivatkozom arra, hogy számos éven át a külföldön, kórházakban, mint sebészeti kötszerész dolgoztam és munkám a legelső tanároknál a legjobbnak bizonyult. Sérvkötő megrendelésnél kérem a test körméretét és hogy jobb, bal vagy kétoldali sérvkötő szükséges. Ára egy oldalra 4 frttól 6 frtig, két oldalra 8 frttól 10 frtig. Kizárólag egyedüli főraktár valódi francia és angol gummi és halhólyag különlegesekben, tucatzja 120 krtól 6 frtig. Párisi óv-spongya Safeti-Sponges, tucatzja 4 frttól 6 frtig. Pessarium oclusivum méhvédő, hölgyeknek nélkülözhetetlen, darabja 1.50 frt. Megrendeléseket pontosan eszközöl a legnagyobb diszkrétio mellett

RADVANYI L.

sebészeti kötszer-gyáros

Budapest, VII., Erzsébet-körut 36.
Kérjen mindenki ingyen árjegyzéket.

Rendkívül olcsó a Szt.-Lőrinci Porcellán Gyár.

Városi raktár:

Teréz-körut 32. szám.

Finom festés, 6 szem. 26 drb.

Elegáns, finom festés.

Étkező készlet, finom — frt 6.50
finom festés, arany szegély € 8.50
rococo diszes fest., dus arany. € 10.50

Thea-készlet, elegáns, 6 szem. frt 3.75
ugyanaz 12 személyre — € 7.—
rococo diszes fest., dus arany.

Complet 12 személyre.

6 személyre — € 4.75
ugyanaz 12 személyre — € 8.—

Étkező készlet, fin. fest. arany: frt 18.—
diszes rococo fest., dus arany: € 21.—

Kávészak, finom, 6 szem. € 2.50
csavart diszes. fin. 6 € 4.—

Modern. Ujdonság! Elegáns.

Étkező barok ibolyavirág dus arany. 6 személyre — frt 14.—
ugyanaz 12 személyre — € 25.—
remek étkező minden minta nélkül, finom porcellán, szép fazon, dus aranyozással 6 személyre — € 16.—
ugyanaz — € 28.—

Mocca-készlet platauval — € 5.50
Csiszolt finom üvegkészlet
6 személyre — € 9.50
csillagvésett — € 12.50

Függő-lámpák, majolika 5 frt-tól feljebb.

35 cm. ernyő átmérő — € 9.—
40 cm. „ „ — € 15.—

Vidéki megrendelésnél

kérjük a minta színezetét és virágját megnevezni.

Csomagolás ingyen!

Kitünő,

valódi székely konyha. Ebéd, vacsora 20 forintért, a Fehérlő szálloda éttermében Ürmösinél, Kerepest-ut.

Butoriparások,

Nemes és Lengyel Budapest, IV., Keoske-méti-utca 6. sz. I. em., ajánlják dusan felszerelt raktáraikat, saját készítményű fa- és kárpitos munkákban.

Karpitos munkat

olcsón készít háznál és házon kívül Unsavszky Nándor, VIII. kerület Práter-utca 66., III. 83. Levelezőlap meghívásra hához jövék.

Egyházi szerek,

lebegők, képek és könyvek legolcsóbban kaphatók: Szűts és társánál, Budapest, IV., Ujvilág-utca 2. sz.

Sándor hazajött,

mert már rongyos lett a cipője, a mit másnál vett és megesküdött ajánlani, hogy hibáját belátva, csupán nálam fog vásárolni. Együttal felszólítja a nagyérdemű közönséget, hogy okuljon példáján. **Agulár Dávid fia** cég pedig a helyett, hogy elismert munkáját dragitáná, árait még jobban leszállítja és következő előnyöket biztosítja, hogy kizárólagos magyar áruit kedvelté tegye: 1. Minden nálam vásárolt cipőért 1 évi irásbeli jótállást vállalom. 2. Minden vevő egy guzi-kenőcsöt kap ingyen, mely a felsőbőr repedését kizárja. 3. Minden rendelésnél csupán 20 kr többletet számítok és a postán költségmentesen szállítom. Ingyen küldöm képes árjegyzéket.

Mértéknek elegendő, ha harisnyába papirlapra állva a lábtalpat lerajzoljuk. Nem megfelelő cipőt költségmentesen kicserélem vagy a pénzt haladéktalanul visszaadom.

Férfi sima cipő, erős	3.—	Salonlakk fűzős vagy cugos	4.—
Elegáns férfi vix fűzős	3.40	Női zergebőr cugos vagy fűzős	3.—
Divatos barna fűzős cipő	3.80	Elegáns sárga fűzős	3.—
Elegáns vix betétes	3.20	Salonlakk fűzős vagy cugos	3.50
Párisi divat box-claw-bőrből elegáns, könnyű, fűzős vagy gombos	4.50	Box-calw, fűzős vagy gombos elegáns	4.—

Agulár Dávid fia Budapest, Deák-tér 6. Király-utca sarok.

Hirdetések felvétetnek a kiadóhivatalban Budapest, IX., Calvin-tér 8

